

Predmet: Štrpci

Ponovljeni postupak

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 5/23

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz člana 142. stav 1. KZ SRJ, u vezi sa članom 22. KZ SRJ

Okrivljeni: Gojko Lukić, Duško Vasiljević i Dragana Đekić

Glavni pretres: 9. 12. 2024.

Na današnji glavni pretres nisu pristupili svedoci Risto Perišić, koji je obavestio sud da je sprečen da pristupi iz zdravstvenih razloga i svedoci Stanica Marković i Dušan Božić, za koje nema dokaza da su primili sudske pozive.

Ispitvanje svedoka Miladina Neškovića

Svedok odbrane optuženog Gojka Lukića, Miladin Nešić, naveo je da od 1974. godine živi u Beogradu, da je do penzije radio u „Službenom glasniku“, gde je, po dolasku, i zatekao optuženog. Sve vreme trajanja oružanih sukoba na području bivše SFRJ nalazio se u Beogradu na svom radnom mestu. Optuženi Lukić je radio u službi ekspedicije, a svedok u magacinu repromaterijala i često su se viđali. Nije u mogućnosti da sa sigurnošću potvrdi da li je u kritičnom periodu optuženi radio. Poznato mu je da je bio prisutan na radnom mestu, ali ne i koliko dana u mesecu, budući da je često išao na bolovanje. Preko sredstava javnog informisanja saznao je za otmicu putnika iz voza u Štrpcima.

Advokat Nebojša Perović, predao je sudu ličnu kartu optuženog Duška Vasiljevića iz 1992. godine, radi utvrđivanja kako je njegov branjenik tada izgledao, nakon čega je sud izvršio uvid u predat dokument.

Imajući u vidu zdravstveno stanje svedoka Riste Perišića, stranke su predložile da on, nakon što se oporavi, bude neposredno ispitan putem videokonferencijske veze, budući da nije ispitan na glavnom pretresu. Neposredno ispitivanje svedoka Stanice Marković i Dušana Božića predložio je branilac optužene Dragane Đekić, koji je ostao pri tom predlogu.

Ispitivanje svedoka Nebojše Ranisavljevića

Svedok optužbe Nebojša Ranisavljević, naveo je da poznaje optuženu Draganu Đekić, sa kojom je, uz Miću Jovičića zvanog Splićo i još oko sedam dobrovoljaca, 17. januara 1993. godine došao iz Beograda u Višegrad. Tada su do Užica išli vozom, a iz Užica su put do Višegrada nastavili autobusom. Kasnije je opet otišao u Beograd, ali se vratio u Višegrad na dan otmice putnika. Bilo je moguće doći autobusom jer je postojala redovna linija. Optužena Dragana Đekić je imala uniformu – kombinezon i automatsku pušku, nosila je puštenu kosu, bila je plava. Svedok je bio 21. januara 1993. godine na slavi kod Milana Lukića, ali prisutne ljude nije poznao. Optuženog Gojka Lukića je upoznao u Interventnoj četi kod Bobana Indića. Pripadnici Intervente čete nosili su dvodelnu uniformu. Upoznao je i braću Vasiljević, optuženog Duška i pokojnog Ljubišu, ali oni, kao ni Dragana Đekić, nisu bili u Štrpcima. Kada se vratio u Višegrad na dan otmice, otišao je kasarnu gde je zatekao Milana Lukića koji je

njemu i Mići Jovičiću rekao da idu u akciju. To je bilo oko 14 časova, a u Mušićima je sve bilo gotovo oko 20-20,30 časova. U akciji je učestvovalo oko 17 do 20 ljudi, isto toliko i u Prelovu i u Mušićima. U Štrpce su došli vojnim kamionom i tu je Milan Lukić odredio ko gde stoji, ko ulazi u voz i ko vodi putnike do kamiona. Mićo Jovičić je izvodio ljude iz kupea. Putnike koje su oteli iz voza dovezli su kamionom do osnovne škole u Prelovu i uveli ih u fiskulturnu salu gde su se zadržali oko sat i po. Tokom boravka u sali, dovedeni putnici su bili obučeni. U sali su koristili baterijske lampe, ali je u jednom trenutku došla i struja, odnosno pušten je agregat. Tu nije video optužene Draganu Đekić i Gojka Lukića. Mićo Jovičić je u sali maltretirao putnike, jednom od njih oduzeo ručni sat „Seiko“. Iz škole su do mesta Mušići došli kamionom, a posle su se opet kamionom vratili do škole. U Mušićima su dva putnika pokušala da pobegnu, tako što su potrčali na suprotne strane, te je on pucao na jednog i pogodio ga, da bi ga zatim Splicića [Mićo Jovičić] preklao. Kasnije se Splicića hvalio tim krvavim nožem. Voleo bi da se suoči sa njim jer je on odležao taj deo kazne, odnosno kao da je on ubio tog čoveka.

Optuženog Gojka Lukića tu uopšte nije video, on u ovoj akciji nije učestvovao, njega je viđao u Višegradu. Miću Jovičića zvanog Splicić koji je takođe svedočio u ovom postupku, dobro poznaje. On je bio svedokov zamenik i trčkarao je oko svih redom. Nakon što je svedoku predložen iskaz Miće Jovičića u kom navodi da su u osnovnoj školi u Prelovu bili optuženi te da tako navodi i svedok Mitrašić Glišić, svedok je naveo da bi voleo da pita Miću Jovičića šta su mu tužiocima ponudili za takvu izjavu.

Svedok je naveo da su kod njega u Despotovac dolazili tužiocima i vršili pritisak da svedoči kako oni hoće. Čak je snimio svoje obraćanje tužiocima kada je od njih tražio da mu isplate iznos od 300.000 evra da bi svedočio kako od njega traže. Sa Tužilaštvom za ratne zločine se sreo sedam do osam puta, i to jednom u Čupriji, četiri ili pet puta u Despotovcu i dva puta u ambasadi BiH u Beogradu kada su dolazili i tužiocima iz BiH. Oni su vršili pritisak na svedoka da kaže da je Dragana Đekić menjala čekove koji su oduzeti od jednog otečenog putnika. Tužiocima su tada imali neku izjavu i tražili su od njega da je potpiše. Tada su mu pokazivali i neke fotografije, ali na njima nije bio optuženi Gojko Lukić. Tokom svedokovog boravka u Višegradu tu su bili „Osvetnici“ koje je vodio Milan Lukić, ali on je bio u jedinici koja se zvala „Skakavci“. Milana Lukića je viđao jednom u dva dana, i u njegovoj pratnji su uvek bila dva lica, jedan od njih je bio plav, a drugi je Šekarić, čijeg imena ne može da se seti. Oliver Krsmanović je bio plav, imao je kosu do vrata i nosio je kalašnjikov sa plastičnim kundakom. Tada je bilo dosta Vasiljevića, npr. Mitar Vasiljević. Bila su i neka braća blizanci iz Obrenovca koji su bili u „Osvetnicima“.

Na pitanje advokata Nebojše Perovića, branioca optuženog Duška Vasiljevića, svedok je naveo da je bilo moguće doći u petak u Višegrad, „odraditi akciju“ i vratiti se, moglo se autobusom iz Užica oko 10-11 sati krenuti za Višegrad, i putovalo se sat i 30 minuta, mada se moglo i kolima.

Nikome nije prijavio šta je uradio u akciji Mićo Jovičić, za njega je tada to bila legalna akcija. Tek kada je svedok ranjen 23. marta 1993. godine počeo je da razmišlja čija je to naređenja izvršavao.

U nastavku dokaznog postupka izvršen je uvid u foto album iz 2014. godine sa fotografijama iz osnovne škole u Prelovu, snimak koji su sačinili forenzičari, pročitani su iskazi svedoka Vasić Nebojše, Stanice Marković i Dušana Božića koje su dali pred Sudom BiH tokom glavnog

pretresa u postupku koji je vođen povodom istog kritičnog događaja protiv sedmorice pripadnika Vojske Republike Srpske.

Sledeći glavni pretres zakazan je 30.1.2025. godine sa početkom u 10 časova.

Fond za humanitarno pravo